

liskovský domkár

11. ročník

číslo 1/2013

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Náše stretná (str.3)

Mládež na slovičko (str. 4)

Kodičia na slovičko (str. 5)

Výber z akcií roka 2013 (str. 6-19)

úvodník...

Milí Domkári,
v rukách držíte ďalšie číslo Liskovského Domkára. Aj tentokrát vám chceme tak v skratke sprostredkovať aspoň časť z toho, čo sme počas uplynulého roka prežili s Domkou.

vydáva

Domka - Združenie saleziánskej mládeže
stredisko Lisková, Lisková 35, 03481

web www.domkaliskova.sk

redakcia

Jaroslav Timko st., Veronika Ilovská,
Jaroslav Timko ml., Štefan Timko

Rok 2013 bol opäť bohatý na rôzne akcie. Boli to akcie tradičné, ale určite sa na nasledujúcich stránkach dočítate aj o netradičnejších podujatiach. Čo rok 2013 priniesol Domke, to sa dozviete o chvíľu. Len čo otočíte stranu. Čo však tento rok priniesol vám? Rozmýšľali ste?

Nebolo tomu tak dávno, čo som sa pozrela von oknom a pozorovala som ľudí, ktorí kráčali po chodníku. Jedna pani veľmi nahlas telefonovala a snažila sa niečo vysvetliť. Starký viedol za ruku svoje vnúča. Každý z nich sa však niekam ponáhľal. Každú chvíľu popri týchto ľuďoch prefrčalo auto alebo niekto na bicykli. Sme aj my tí, čo sa stále niekam ponáhľajú, nemajú čas?

Máme tu ďalší rok nášho života. Opäť sme si priali krásne sviatky, šťastný nový rok. Ale...nie sú to všetko len frázy? Vety, ktoré sme sa naučili hovoriť a náš život aj tak beží v jednom veľkom kolotoči a mnohé veci si nestíhame ani uvedomovať? Možno by bolo niekedy dobre postaviť sa k oknu a zamyslieť sa, pozorovať...a premýšľať, ktorým smerom a ako rýchlo mám kráčať ja...

Z celého srdca vám (a aj sebe) prajem do nového roka, aby sme sa vedeli zastaviť v tú správnu chvíľu a odložiť všetky veci, ktoré nás tak naháňajú. Aby sme vedeli vnímať aj maličkosti, ktoré sú pre náš život tak dôležité.

DOMKA LISOVÁ V ROKU 2013

- > **17-ty** rok existencie strediska, 94 členov
- > **znovuzvolený** predseda Marián Žúbor
- > nová **podpredsedníčka** Barbora Kubalová
- > na jar **3.** ročník celoročnej hry ÚSVIT
- > na jeseň **4** stretná
- > **22** zdokumentovaných akcií
- > detský a mládežnícky spevokol
- > **2** ružencové „ruže“ mladých
- > www.domkaliskova.sk

Naše stretná

Možno niektorí z vás zaregistrovali, niektorí nie, že od septembra 2013 nefunguje ďalší ročník strediskovej hry Úsvit. Rozhodli sme sa, že tento rok skúsime prejsť na klasické stretná. Myslím, že zatiaľ sa nám to celkom darí a v pravidelnej činnosti máme tri stretná. Chlapčenské stretno má za sebou pilotnú časť a čakáme na pokračovanie. O tých pravidelných ale nebudem písať ja. Nech sa vám predstavia sami, nech sa páči...

Žabky a skokani

Tak toto je názov stretna, ktoré je pre deti (chlapcov aj dievčatá) 1.-4.ročníka ZŠ. Naše stretno býva každú sobotu o 14:00 hodine v klubovni Domky. Na stretnu sa hrávame hry, rozprávame sa o rôznych témach, čítame si príbehy, vyrábame veci z rôznych materiálov. Na našom stretnu je vždy dobrá nálada, so žabkami a skokanmi vždy zažiješ kopec srandy. Tak neváhaj a príď sa aj ty pozrieť medzi nás. Prežiješ s nami krásne chvíle, na ktoré budeš spomínať s úsmevom na tvári. Tešíme sa na teba!

Bublinky

Máš voľnú sobotu a nevieš, čo s ňou? Alebo chceš zažiť pekné chvíle s kamarátkami aj mimo školy? Si dievča vo veku 5.-6.ročníka ZŠ? Tak určite príď na stretno do klubovne vždy v sobotu o 16:00!!! O smiech je na 100% postarané... Tešia sa na teba animátorky Anežka, Katka a Veronika...

Smajlerky

My sme stretno najstarších dievčat (8.ročník ZŠ – 1.ročník SŠ). Stretávame sa vždy v nedeľu o 17:00 v klubovni Domky alebo aj na iných miestach. Ak prídeš k nám na stretno, zábavu a smiech ti môžeme zaručiť! Vždy sa však snažíme rozprávať sa aj o vážnejších a dôležitých témach. Niekedy sú naše stretná aj nezvyčajné..pozeráme film, máme prespávačku, niečo si varíme..No, nikdy sa nenudíme!!

Mládež na slovíčko

Spolužitie so súrodencami

Si citlivý na osobnú nespravodlivosť, sebahodnotenie, nezávislosť, súkromie a lásku? Rodičia uprednostňujú tvojho brata alebo sestru? Tvoji súrodenci vedia o tvojich slabostiach a zneužívajú to v najnevhodnejšej chvíli? Nedoprajú ti žiadne súkromie a nerešpektujú, že niektoré veci patria iba tebe? Požičajú si ich bez vypýtania, zničia ich alebo stratia? Odpočúvajú tvoje telefónne rozhovory a potom sa ti vysmieávajú? Nezachovávajú tajomstvo a hneď všetko vyzradia rodičom?

Ako je to možné, že jeden voči druhému prechováte toľko protichodných emócií? Možno sa správajú tak k tebe práve preto, lebo to neznášaš? Alebo si uvoľňujú emócie, ktoré cítia voči niekomu inému?

Takže, čo máš robiť?

Neexistuje čarovná formulka, ktorá ukončí všetky šarvátky vo vašom dome, ale sú určité pravidlá, ktoré udržia konflikty na uzde. Tu sú aspoň niektoré:

1. **neutekaj za rodičmi s každou malou hádkou**, rieš konflikt najprv sám
2. **keď nastane problém, počítaj do desať**, neobviňuj hneď, hľadaj riešenie
3. **nepoužívaj posmech ani nadávky, neprovokuj**, aby si ich dohnal až k slzám, rozprávaj iba o svojich pocitoch a problémoch
4. **vyhni sa fyzickému násiliu**, ktoré nemožno nikdy ospravedlniť
5. **buď mierotvorcom** a nauč sa používať slovo „prepáč“
6. **nauč sa žiť pre druhých, dávať a ustúpiť**, veď sú to tvoji súrodenci
7. **rešpektuj súkromie a vlastníctvo súrodencov**
8. **vždy sa zastaň svojho brata či sestry** na verejnosti pred útokmi zvonku
9. **modli sa za svojich súrodencov**, najlepšie v spoločnej modlitbe

A hlavne nezabúdaj, tvoj vzťah k súrodencom má priamy vplyv na tvoj vzťah s mamou a otcom.

(upravené podľa K. Davisa: Ako žiť s rodičmi a nezbláznit' sa)

Rodičia na slovičko

Sledovanie televízie

Súčasná **televízia** - nekonečná reťaz desivých príbehov, násilia, vulgárnosti, nevhodnej reklamy, neprijemných sexuálnych narážok, ... Pravdaže, nájdú sa aj zrnká zlata, ale strácajú sa v kope špiny. Prečo?

Pretože väčšine verejnoprávnych a súkromných televíznych staníc nezáleží na identite divákov, na ich veku, či na kultúrnej a spoločenskej úrovni programov, ale na **sledovanosti**. Jednoduchá rovnica: viac divákov, viac príjmov z reklamy. V tejto komerčnej logike sú výchova a formovanie televízneho diváka dva nepohodlné pojmy. Prednosť má násilie, sex, vulgárnosť, čierna kronika, kvízy s miliónovými výhrami, zločiny, zrady, nekonečné rodinné drámy telenoviel so všetkými podrobnosťami, ... ktoré priťahujú čo najviac divákov.

Aký zvoliť prístup, aby naše deti neprijímali negatívne modely? Byť radikálny, odhlásiť príjem, darovať televízor na charitu a dúfať, že sa tým problém vyrieši? Nebola by to nebezpečná ilúzia? Nebola by to kapitulácia zo strany rodičov? Tušíme, že asi **úplné odmietnutie nie**. Predsa sú i programy, ktoré šíria informácie, kultúru, šport, poznanie histórie, prírody, ...

Teda ako naučiť deti a dospievajúcich brániť sa a chápať skryté nebezpečenstvá niektorých programov, aby sa nestotožnili s ponúkanými vzormi? Aby rozoznali realitu od televíznej fikcie.

Jedinou zbraňou sú naše **slová, príklad a ponuka alternatív**.

Slová vysvetlenia, usmernenia i rady deťom pri spoločnom sledovaní televízie: nielen prečo je výhodné nemať viac televízorov, prečo ho nemať v kuchyni, prečo ho nemať zapnutý celý deň, prečo nesledovať všetko zaradom, ale i prečo ten program áno, prečo iný nie, prečo chrániť intimitu medzi mužom a ženou, prečo nepoužívať hrubé vulgarizmy, prečo nežiť vo voľnom zväzku, alebo homosexuálnych variantách, ... pomáhajú formovať charakter našich detí. Niekedy by boli potrebné i rázne slová protestu voči televíznej spoločnosti proti jej nevhodným programom a reklamám, proti nevhodnému časovému zaradeniu v štruktúre programu, proti porušovaniu morálnych pravidiel.

Príklady rodičov, ktorí venujú televízii minimum času, vyberajú si programy, dávajú prednosť kvalite pred kvantitou sú pre deti jednoducho najvýrečnejšie.

Alternatívne riešenia predpokladajú vždy ochotu rodičov vzdať sa čiastočne svojho voľného času a venovať ho spoločným prechádzkam, športovej, či tvorivej aktivite, zaujímavému koničku, ... Tieto činnosti nie sú len na odpuťanie pozornosti od televízie, ale i naozajstné výchovné zdroje, ktoré by rodičia mali rozvíjať a podporovať.

(voľne spracované podľa Luciano Moia: *Televízne deti*)

Výročná konferencia

Rok 2012 nám prešiel ako voda, zažili sme kopec akcií, veľa zážitkov, dokonca sme prežili aj očakávaný koniec sveta :). Prišiel čas zhodnotiť a pospomínať na tento rok, na čo slúži aj naša výročná konferencia.

Tohtoročná konferencia s poradovým číslom 15 sa konala v magický dátum, a to 31.1., čo je sviatok nášho patróna Dona Bosca a zároveň aj dátum, v ktorom roku 1997 vzniklo naše stredisko. Začali sme ju samozrejme poďakovaním Pánu Bohu, a to sv. omšou v našom kostole. Viest' sv. omšu prijal dobrý priateľ nášho strediska Pavol Dzivý SDB, ktorý spolupracoval na viacerých našich táboroch. Spolu s dvomi koncelebrantmi a v sprievode mládežnícko – detského spevokolu sme prežili peknú omšu, kde sme aj odovzdali dary vo forme písmen symbolizujúcich strediskovú celoročnú hru ÚSVIT.

Po sv. omši sme sa presunuli do klubovne, kde pokračoval program konferencie. Pozvanie okrem členov Domky (bolo ich okolo 50) prijali aj hostia – Pavol Dzivý SDB, väzenský dekan Peter Halkoci, pán starosta Ing. Jozef Murina, za ružomerskú Domku prišiel Ing. Róbert Lukáč a taktiež prišli aj vyslúžilí domkári, bývalí predsedovia a spolupracovníci.

Po úvodnom privítaní nasledovala prezentácia, kde sme si vďaka nádherným fotkám pripomenuli akcie z roku 2012. Nasledovala prezentácia o financiách a hospodárení s nimi, ako aj o zbierkach na Tehličku a Dobrú novinu. Každá z prezentácií bola obohatená o kvízové otázky - odhadovala sa napríklad celková suma peňazí vyzbieraných za 17 ročníkov Dobrej noviny alebo sa hádalo, kto sa nachádza na starej fotke.

Ďalší bod, ktorý nasledoval po sumarizácii, bolo poďakovanie a rozlúčenie sa s niektorými členmi strediskovej rady, menovite s Jarkom Timkom ml., Zuzkou Mrvovou, Zuzkou Adamčiakovou a Ajou Kubalovou. Ich odchod zo strediskovej rady samozrejme nie je definitívny koniec v našom stredisku a určite sa budú radi zapájať. Stredisková rada o svojich členov nielen prišla, ale ich aj získala a to Veroniku Ilovskú a Barborku Kubalovú.

Tento bod konferencie bol obohatený aj o „voľby“, keďže predsedovi strediska skončil mandát. So súhlasom strediskovej rady a jednohlasnom zvoľení členov strediska bol opäť zvolený do funkcie predsedu Marián Žubor. Ten si spolu so strediskovou radou ako novú posilu a podporu vybral za svoju podpredsedníčku, novú členku rady, Barborku Kubalovú. Záver patril poďakovaniam všetkým, čo akýmkoľvek spôsobom podporovali naše stredisko a prispeli k jeho chodu. V diskusii padli rôzne pozitívne príspevky a povzbudenie. Nakoniec nás čakalo bohaté občerstvenie s chutným koláčom. Celkovo sa konferencia niesla v príjemnej atmosfére a my dúfame, že príjemný rok čaká aj našu Domku.

Marián Ž.

Zimná olympiáda

Počas tohtoročnej zimnej olympiády sme sa ocitli pri Eskimákoch. Na začiatku sme sa rozdelili do štyroch skupín a spoločnými silami sme si zopakovali základné informácie o týchto domorodých obyvateľoch severnej časti Severnej Ameriky a Ázie.

Dozvedeli sme sa, že predkovia Eskimákov pochádzajú zo Sibíri a ich charakteristickými znakmi sú čierne rovné vlasy, žltá až svetlohnedá pleť a malý vzrast. Zistili sme tiež, že ich prirodzeným zdrojom potravy je mäso, väčšinou

tulenie alebo veľrybie. Novinkou však nebolo to, že v zime žijú v príbytkoch zo snehu alebo ľadu – v iglu. Keď sme už všetci vedeli, mohlo sa začať súťažiť. A tak sa každá skupinka vybrala na jedno zo stanovísk, kde im animátor vysvetlil pravidlá hry.

Na prvom stanovisku sa súťažiaci mohli zdokonaľiť v love tuleňov. Úlohou bolo uloviť ich pomocou oštetu čo najviac. Potom si mali vymyslieť hymnu alebo pokrik, ktorý si zaspievajú vždy po úspešnom love.

Na druhom stanovisku ich čakala náročná úloha. Skupinka mala v čo najkratšom čase pozbierať drevo, a tým pomôcť Eskimákovi založiť oheň. No nebolo to také jednoduché, pretože to drevo zbierali pri jazde dolu kopcom na sánkach či boboch. Keď aj túto úlohu zvládli, čakalo ich občerstvenie v podobe teplého čajíku a dobošiek. Po nabratí nových síl sa mohli pustiť do poslednej súťaže.

Na poslednom stanovisku sa stretli vždy dve skupinky a naučili sa tu hrať starú eskimácku naháňačku. Naháňal vždy len jeden člen skupinky, no ten, kto bol naháňaný, sa mohol pred chytením uchrániť tak, že držal v ruke rukavicu. Celá skupinka mala k dispozícii iba dve rukavice, ktoré si jej členovia mohli navzájom hádzať. Keď bol chytený hráč bez rukavice, naháňajúca skupinka získala bod.

Po úspešnom absolvovaní všetkých stanovísk nasledovala ešte rozstrelová úloha, keďže tri tímy získali rovnaký počet bodov. Touto úlohou bolo vytvoriť čo najviac snehových gúl.

Potom nasledovalo vyhodnotenie a ocenenie súťažiacich. Na prvom mieste sa umiestnila skupinka Snehuliakov.

Na záver sme sa ešte spoločne odfotili a pobrali domov vďaka za pekné strávené popoludnie.

Barbora K.

Pridedinský tábor

Tohtoročný pridedinský tábor sa niesol v téme ruskej rozprávky Máša a medveď. Začali sme v pondelok dopoludnia, samozrejme, modlitbou a krátkou rozprávkou, potom vždy pokračoval dopoludňajší program formačnou polhodinkou - príbehom. V pondelok to bol príbeh s názvom Chlapec a Boh, v ktorom sa malý chlapec chcel stretnúť s Bohom. Po príbehu program pokračoval, boli to stanoviská, na ktorých museli deti v skupinkách lúštiť tajné odkazy, po ktorých dostali kľúč k tajnému odkazu.

Pondelkový popoludňajší program

pokračoval tvorivými dielňami, na ktorých sme vyrábali ozdobné gule, papierové medvedíky a srdiečka. Taktiež sme si pozreli jednu rozprávku a išli sme na vec. Po tom,

ako sme všetko dorobili a poupratovali, prišiel čas na poslednú úlohu tohto dňa. Poslednou úlohou bolo, že deti museli čo najrýchlejšie vyrobiť 10 kvietkov, ktorými sa potom vyzdobí naša klubovňa. Tá skupinka, ktorá ich vyrobila najrýchlejšie, dostala najviac bodov za toto poobedie.

V utorok sme mali iný program. Po modlitbe a rozprávke nasledoval príbeh Krivda a pomoc, v ktorom sa dvaja kamaráti vybrali cez púšť. Program, ktorý nasledoval, bol tentokrát o niečo bohatší a ťažší na rozmyšľanie. Deti si

mali prezerat' obrázky z Máši a medveďa a odpovedať na otázky. Potom nasledovala hra Páli Vám to, v ktorej mali deti hádať slová.

Poobede sme sa presunuli do telocvične, kde sme si trochu zasúťažili.

Rozdelili sme sa do štyroch skupiniek a presunuli sme sa na stanoviská. Prvé stanovisko bola hra lakros, ktorá bola náročná na behanie, ale všetci sme to zvládli. Druhé stanovisko boli prekážky, okolo ktorých sme museli behať s loptou. Na poslednom stanovisku sme museli s basketbalovou loptou medzi kolenami vyskakať po schodoch. Keď sme celá skupinka vyskákali hore, spravili sme si spoločnú fotku. Potom sme si po dvojiciach zviazali nohy a zišli sme dole. Takto sa pre nás skončil utorokový súťažný deň.

Streda dopoludnia začala ako každý deň modlitbou a rozprávkou, potom nesmel chýbať ani príbeh, s názvom Boh v studni. Myšlienkou tohto príbehu bolo, že Boh sa nachádza v každom z nás. Potom sme pokračovali spoločenskou hrou Party alias, ktorá nás všetkých zaujala. Keď sme túto hru dohrali, zvýšilo nám ešte trošku času, tak sme si vytiahli nejaké spoločenské hry a každý sa hral to, na čo mal chuť.

Streda popoludní bola naozaj nezvyčajná. Vyrábali sme Miškove chalúčky z keksov. Spravili sme si základ chalúčky, ktorý sme spojili jemným krémom.

Kým nám to všetko tuhlo, dali sme si prestávku a prišiel čas na rozprávkou. Po rozprávke sme pokračovali tým, že sme si chalúčky ozdobovali zvyšným krémom a peknými ozdobami. Pred chalúpku sme si postavili gumeného medvedíka a Mášu. Všetci sme si svoje chalúčky premiestnili na pripravené stoly a pekne sme sa s nimi odfotili.

Posledný deň sme dopoludnie začali rovnako, modlitbou, rozprávkou a príbehom Kolko stojí zázrak, ktorý hovoril o malom dievčatku, ktoré malo vážne chorého bračeka a chcelo mu kúpiť zázrak, aby sa uzdravil. Pokračovali sme veľkou hrou Skryté

písmenká, počas ktorej sme lúštili odkaz a zadanie poslednej úlohy. Keď sme tento odkaz vylúštili, išli sme splniť poslednú úlohu, ktorej zadanie bolo vyklopať Mášu a vymyslieť najoriginálnejšiu fotku.

Vo štvrtok poobede bola záverečná časť tohtoročného prídedskeho tábora - vyhodnotenie. Zrekapitulovali sme si celý tábor a prešli sme na vyhodnotenie. Ocenili sme všetky deti, čo sa zúčastnili a dopozerali sme zvyšné časti rozprávky Máša a medveď.

Natália K.

Tehlička pre deti ulice

Najskôr sa konalo stretnutie k Tehličke pre úsvitové skupinky. Nechceli sme však, aby takéto informácie ostali len pre nás, a tak sme pripravili prezentáciu tejto zbierky aj pre ostatných členov farnosti. Tým dňom bol piatok 22.3. S prípravami sme však začali už cez týždeň, keď sme zdobili napečené medovničky, aby sme sa mohli aspoň takto poďakovať za milodary.

V už spomínaný piatok sme si pripravili krížovú cestu, ktorá hovorila o príbehoch Detí ulice. Bolo niekedy až zarážajúce počúvať, s čím všetkým sa tieto deti stretávajú a čo musia prežívať. Po krížovej ceste nasledovalo krátke predstavenie tejto zbierky aj s videom. Potom bola svätá omša, ktorú svojim spevom spríjemnil mládežnícky spevokol.

Keďže sme už tento víkend začali v téme Tehličky pre deti ulice, tak sme ho takto aj zakončili. V nedeľu sme pripravili pre členov úsvitu pokračovanie stretnutia s touto tematikou. Na minulom stretnutí sme im zadali úlohu, a tak sme boli zvedaví, ako si ju splnili :-). Najskôr sme si opäť pozreli video a trochu sme o ňom podiskutovali. Potom nasledoval kvíz, ktorý sa týkal najmä krajín Angola, Keňa, Južný Sudán a Azerbajdžan, pretože do týchto krajín bude zaslaný výťažok tohtoročnej zbierky. Po kvíze sme si pozreli predstavenie týchto krajín vždy v prevedení inej skupinky. Každá prezentácia bola niečím iná a musím povedať, že skupinky sa svojej úlohy zhostili veľmi dobre.

Medzi prezentáciami sme sa aj zahrali a skupinky mohli získať body do celkového hodnotenia.

Na záver by som chcela poďakovať všetkým, ktorí mi a kýmkoľvek spôsobom pomohli pri propagácii tejto zbierky. A v neposlednom rade chcem poďakovať za všetky milodary, ktoré ste venovali pre Deti ulice. Verím, že aj takto na diaľku sme pomohli naplniť heslo tohtoročnej tehličky: „Vyplňme to prázdne miesto!“

Veronika I.

Dobrodružná výprava

Dňa 27.4.2013 sa konala Dobrodružná výprava. Stretli sme sa pri starej škole o 9. hodine ráno. Spoločne sme išli po starej ceste ku kaplnke a tam sme sa pomodlili. Potom sme sa vydali hľadať tajomného mnícha. Našli sme len jeho jaskyňu a odkaz, ktorý nám zanechal a podľa ktorého sme mali pokračovať v ceste. Rozdelili sme sa na dve družstvá, dievčatá a chlapci, a súťaž mohla začať.

Dalším chodníčkom sme sa vybrali zdolávať vrch Mních. Celá cesta sa niesla v dobrej nálade a riešením úloh. Prešli sme strastiplnú cestu plnú trnia držaním sa za ruky (vyskúšali sme si našu vytrvalosť), liezli lanom (tu sme skúsili našu silu), hľadali lístky (vyskúšali našu všímavosť) a skladali rôzne citáty.

Celou cestou nám krásne svietilo slniečko, a tak sme sa mohli pokochať krásou okolitých dedín a vrchov. Pri veži sme si ešte zasúťažili a vydali sa naspäť. Potom nás Ujo Jarko pozval na zmrzlinu v Martinčeku. Keď sme si pochutnali, šli sme ku kostolíku a splnili ďalšiu úlohu.

No a keď sme dosúťažili, vybrali sme sa ku kaplnke a tam sme mali vyhodnotenie. Dievčatá vyhrali o bod pred chlapcami a získali za to svoju odmenu. Spoločne sme sa podelili, odfotili a pobrali sa domov. Tak sa teším na ďalšiu dobrodružnú výpravu.

Stella B.

Stredisková škola pre animátorov

Všetko sa to začalo v jedno krásne upršané popoludnie. V čase, kedy by človek najradšej sedel doma pri telke, obliekol na seba slovenský dres a sledoval hokejový zápas. Lenže my, liskovskí domkári, sme sa rozhodli stráviť čas trochu iným spôsobom...

V kalendári nám svietil 3. máj a cieľovou zastávkou bola tentokrát Ludrová. Tradične sme program zahájili sv. omšou, ktorú sme obetovali za príjemne strávený víkend. Táto SŠPA nebola len taká obyčajná. Nie preto, že by tu medzi nami nebol Jarči, ktorý nám všetkým samozrejme chýbal, ale preto, lebo sme medzi nami privítali začínajúcich animátorov nielen z nášho strediska, ale aj z toho ružomerského.

O prekvapenie bolo postarané hneď od začiatku. Dievčatá skoro odpadli, keď zočili toľkú nádheru. Priestranná izba nemala konca a k stropu sa ani rukou nedalo priblížiť. Chlapci mohli iba závidieť ten čerstvý vzduch a vôňu, ktorá sa tiahla celým priestorom. Taký komfort si nemôže len tak hocikto dovoliť.

Značne omladnutý organizačný tím sa nám celý víkend snažil priblížiť, kto je vlastne animátor, aká je jeho úloha v skupine. Spoločne sme sa zamýšľali nad tým, aké typy animátorov poznáme, s akými deťmi sa môžeme stretnúť na strestkách. Touto cestou by sme chceli vyzdvihnúť herecké výkony našich dobrovoľníkov, ktorí nám vierohodne zahrli jednotlivé typy pováh u detí. Postupne sme odhaľovali hlbšie a hlbšie zákutia, napr. všetci veľmi dobre vieme, čo to znamená Optika zasiahnutý.

Plní informácií, s poloprázdnymi žalúdkami a konečne zapojenou technikou sme sa mohli pohodlne usadiť pred veľkopošnú obrazovku a ako správni fanúšikovia hokeja sledovať zápas SVK:FIN. Večer sme ukončili hrou Signál a nabrali sme nové inšpirácie, čo sa týka nových živočíšnych druhov.

Nedeľa bola sprevádzaná duchovnou obnovou, ktorú si pre nás pripravil salezián Paľo Dzivý (Don Bosco, však Stelka ;)). Pozreli sme si pár krátkych videí, zamysleli sme sa nad tým, aké sú vlastnosti dobrého animátora a, naopak, toho nie celkom správneho. Po skončení tradične nasledovala sv. omša.

Ani sme si neuvedomili ako tie tri dni rýchlo ubehli a už tu bol čas dať celú chatu do poriadku. Po tom, ako sme všetko dočista poupratovali a posilnili sa dobrým obedom, ktorý nám pripravil náš šéfkuchár Števkó, rozpáchli sme sa každý svojím smerom. Ďakujeme každému, kto sa aj troškou pričínil k tomu, aby sme sa mali počas víkendu čo najlepšie. Tešíme sa na ďalšie spoločné stretnutie.

Veronika Š. & Ivana M.

Púť do Krakova

Ráno o 5 hod. sme sa všetci stretli pred KD v Liskovej. Rozdelili sme sa do dvoch skupín a nastúpili sme do autobusov. Cestou sme si ešte trošku pospali. Samozrejme, nechýbal ruženec, spev a malá WC prestávka :-). Keď sme vystúpili, páni policajti nám rozдали žlté papieriky, ak by sme sa náhodou stratili, nakoniec ho ale nebolo nikomu treba. Potom sme dostali pár info od Jarka a mohli sme ísť.

Sanktuárium bolo veľké a pekné, zaplnené pútnikmi z celého Slovenska. Ako

prvé nasledovalo privítanie a hneď po ňom bola slávnostná omša. Po omši sme sa stretli na vopred dohodnutom mieste, kde nám dali presnejšie informácie o ďalšom programe. Najedli sme sa a mohli sme ísť na výlet do centra Krakova. Pešo sme zašli ku zastávke a električkou sme sa dostali do stredu mesta. Odtiaľ sme išli pešo na zámok WAWEL :-). Zámok bol naozaj majestátny, bolo čo obdivovať. Posedeli sme si tam, najedli sa a porobili zopár fotičiek. Bol odtiaľ krásny výhľad. Išli sme sa pozrieť aj na sochu draka, ktorý chrľil oheň.

Potom naspäť do areálu sanktuária, kde nasledoval ruženec Božieho milosrdenstva a slávnostné požehnanie.

Počasie bolo príjemné, rovnako ako atmosféra. Teším sa na budúci rok.

Denisa K.

Letný tábor

„Nech Arborius prekvitá a Elindor navždy žije!“ Týmito slovami sa začal tohtoročný „fantasy“ tábor. Mladí z liskovskej Domky sa tentoraz vydali do Žiarskej doliny pri Liptovskom Mikuláši na chatu Kožiar. 4 rodiny, 24 detí, 11 animátorov, 7 členov organizačného tímu, don Paľo Dzivý a ujo Timko v pondelok ráno 5.8. nasadli do autobusu a vydali sa vpred za dobrodružstvom plnín očakávaní a nadšenia.

Hneď v úvode sme sa dozvedeli od hraničiara Aremisa a miestnych žien z krajiny Elindor, že sa dejú čoraz čudnejšie veci – vtáky nespievajú, potok vyschol, úroda nerastie. Strom života Arborius začal vysychať. A tak sa 5 národov krajiny – Nordský, Dubalgský, Arangielsky, Anaonský a Gnomský - vydalo zachrániť krajinu. Postupne sme sa dozvedeli, že za všetko môže čarodejníca Erunis, ktorá chce ovládnuť celú krajinu. Od druida sme sa dozvedeli, že potrebujeme kamene svetla, o ktoré sa ale snaží aj Erunis, preto ich musíme získať čo najviac, viac ako ona.

A tak sa začal „boj“. Snažili sme sa byť rýchlejší ako Erunis a jej armáda na čele so strašným Mortúrom. Erunis ale mala všade svojich ľudí, dokonca medzi nás prišla aj sama a snažila sa nás nahovoriť na obchod. Sľubovala hory-doly, len aby sme jej dali kamene svetla. Bohužiaľ, niektorí z nás sa dali nahovoriť a uverili jej sladkým rečičkám a niektorí zas nemali na výber, keď sa chceli ako národ zachrániť.

A tak sme len hľadali miesta, kde by sme mohli nájsť ďalší. Pomáhali nám aj rôzne bytosti – dryády, bludičky, alchymista, elfovia, ale boli aj takí, ktorí nám hľadanie sťažovali. Ghúlovia, piadimužici, trollovia a podobné potvory. Ako sme tak putovali krajinou, tak sme zabúdli aj na Baranec a na záver nášho boja proti Erunis sme sa vybrali na poslednú výpravu naprieč celou krajinou, až sme sa dostali k portálu, ktorý nás premiestnil ku kováčovi, ktorý nám z kameňov svetla ukul čarovný meč. To už bol ale blízko posledný boj.

Keď nám kováč priniesol meč, spoločne sme sa zhodli, že by ho mal niesť v mene nás všetkých hraničiar Aremis. A tak sme sa všetci vydali na bojisko. Meč v rukách Aremisa pohltí všetky Erunisine čary a Erunis utiekla. Mortúr bol uväznený a na našu radosť sa Arborius znova zazelenal. Čo sa ale stalo s Erunis, to nik netuší. Možno sa o niekoľko generácií zjaví znova s ďalším plánom na ovládnutie našej pokojnej krajiny.

Čo dodať na záver? Hostia reštaurácie chaty Kožiar mali obrovský zážitok, keď nás videli pobehovať v plášťoch, s mečmi, v drôtených košeliach a iných fantastických kostýmoch. A 10.8. nás už doma čakali nadšení rodičia celí šťastní, že sme doma. :)

Alexandra K.

Bodka za prázdninami

Čo by to bolo za rok, keby sme nemali medzi akciami Bodku? Veru zvláštny, lebo žiadna akcia nie je taká typická pre našu Domku ako práve táto. Nuž tak sme ju zorganizovali...:) A to presnejšie 7. septembra 2013, keď už mala väčšina Liskovčanov švátku vykopanú, ale samozrejme našli sa aj takí, ktorí museli ráno na pole a nie s nami do hory...:)

Počasia nám prialo a tak sme sa o deviatej ráno stretli pred ZŠ Lisková, popočítali sa, pozapísali a vydali smerom na miesto zvané „Bodka“. Tam nás už čakali animátori.

Tému sme čerpali z nedávneho tábora, takže sme v 4 skupinkách putovali krajinou Elindor a navštevovali zázračných aj obyčajných obyvateľov tejto krajiny a získavali časti citátu, ktorý sa počas vojny so zlou kráľovnou Erunis stratil. Ich získanie bolo niekedy jednoduchšie a inokedy dalo poriadne zabráť, ale podstatné je, že sa celý našiel a poskladal : „Fantázia, to nie je predstavovať si, čo nie je, ale urobiť niečo, čo by mohlo byť.“

Po dobre odvedenej práci sme už všetci vyhladli a tak sme si poopekali špekačky, dosýta sa najedli, napili, porozprávali, poupratovali a pobrali sa domov. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí pomohli s prípravami a samotným priebehom tejto akcie a samozrejme všetkým, ktorí nie sú ešte takí leniví a prišli sa s kamarátmi zabaviť...:)

Veronika T.

Národný pochod za život

Do národného pochodu za život sme sa rozhodli zapojiť aj my – mladí, a tak sme sa 22. septembra vybrali rýchlikom až do Košíc. Pred stanicou náš už spevom vítali dobrovoľníci pochodu, ktorí nás vyzbrojili vlajčkami a tabuľkami s heslami pochodu, a tak sme sa mohli vybrať na sv. omšu. Pôvodný plán bol ísť na sv. omšu do Dómu sv. Alžbety, ale keďže sme prišli tesne pred začiatkom, v kostole sa nám už neušlo miesto, a tak sme sa rozhodli ísť do kostola neďaleko, v ktorom si už aspoň niektorí z nás našli miesto v chodbičke.

Po sv. omši sme sa vybrali k pódiumu, kde sme si vypočuli rôzne svedectvá či príhovory účastníkov. Ľudí, ako už iste viete, tam bolo neúrekom, no málokto môže povedať, že stál vedľa tancujúcej krabice :), ktorá nám všetkým vyčarila úsmev na tvári. Hneď sme vyťahovali foťáky a pofotili, čo sa len dalo (fotka na novú profilovku nesmela chýbať). Potom sme už len netrpezlivo vyčkávali, kedy sa samotný pochod začne.

Keď gong odzvonil začiatok pochodu, tak sme už len prestupovali z nohy na nohu a sledovali ľudí pred nami, kedy sa už konečne pohnú. Nemuseli sme však dlho čakať a stali sme sa súčasťou obrovského davu ľudí, s ktorými sme spoločne vyjadrovali lásku k životu. Na záver pochodu sa mali vypúšťať biele balóny, jeden z ktorých som mala aj ja (týmto sa chcem poďakovať Denke a Stelke, ktoré sa tlačili davom, aby mi jeden zaobstarali :)). Ale keďže my sme boli skoro na konci pochodu, stihli ich vypustiť, keď my sme boli ešte len v polke trasy, a tak rada rozhodla, že ponecháme tento héliový balónik na cestu vo vlaku. A tak si ho pod ochranné krídla zobrala Veronika a spokojne sme si pokračovali v ceste. Tesne pred koncom sme stretli ostatných Liskovcov, ktorí sa zúčastnili na pochode a spoločne sme dopochodovali do konca :). Cestou sme si ešte stihli spraviť spoločnú foto na pamiatku, a poskákali do vlaku.

Už vtedy sme dobre vedeli, že cesta bude masaker. Miestenky neboli a tak sme boli odsúdení na cestu v chodbičke. Ja osobne som sa dosť obávala, boli sme predsa aj dosť vyčerpaní z celodenného státia, no to som akosi pozabudla na balónik plný hélia. Ešte sme si len vybrali najlepšiu chodbičku a už sme odvázovali balónik. Veru, poviem vám, dávno som sa tak nenasmiala, ako tam pri recitovaní básniček pod vplyvom hélia :). Keď sa balónik minul, chlapci vytiahli gitaru a zábava mohla pokračovať. A tak sme spievali a spievali, počas prestávok sme si aj pokekali (napr. s Čechom na popradskej stanici :)) až sme sa dostali do Ružomberka, kde sme sa všetci rozlúčili a s úsmevom na perách a dobrým pocitom v duši, že sme vyjadřili svoj postoj k životu, sme sa každý pobrali domov.

Barbora K.

Sportový deň

Dňa 30. 11. o 9:00 sa v telocvični ZŠ stretli všetky deti a mladí, ktorí mali chuť trošku si zašportovať, a samozrejme animátori, ktorí tento deň pripravili. Prišli sme naozaj v hojnom počte (skoro 50), aj prezenčiek nám bolo málo :).

Najskôr Barča rozdelila deti do piatich skupiniek a mohlo sa súťažiť. Na prvom stanovisku bolo úlohou každého člena skupinky prejsť prekážkovú dráhu s loptou bez pomoci rúk či nôh, ale pomocou švihadla, ktoré bolo uviazané okolo pása. Najťažšie to bolo asi pre animátorov :). Na druhom stanovisku súťažili 2 skupinky naraz v hre s názvom Plachtová, ktorá sa hrala nie tradične s jednou, ale so štyrmi plachtami. Na ďalšom stanovisku si deti trošku potrápili mozgové závitky a precvičili reflexy a na poslednom sa zahrali na lovcov a opice, kde úlohou lovcov bolo „trafiť“ loptičkou čo najviac opíc.

Počas celého dopoludnia sme sa mohli občerstviť teplým čajom a doboškou. Na konci všetky skupinky dostali sladké odmeny podľa toho, ako sa umiestnili.

Anežka Š.

Tvorivé dielne

Rozvoj tvorivosti, fantázie, manuálnej zručnosti, ale aj spoločnej spolupráce a vzájomnej pomoci je jedným zo zámerov našej Domky. Priestor pre nové nadobúdanie alebo zveľaďovanie týchto rozmerov u našich domkárov sme si opäť vytvorili 7.12.2013 v priestoroch klubovne Domky.

Pokojnú adventnú atmosféru pri výrobe malých ponožkových snehuliakov nám umocňoval čerstvo napadnutý sneh a príjemná hudba v pozadí. Výroba nám išla od ruky, väčšina detí pracovala samostatne, tým menším ochotne asistovali staršie animátorky. Výsledkom dvoj hodinovej práce bolo množstvo malých bielych snehuliáčikov s farebnými čiapkami a doplnkami od výmyslu sveta. Tí šikovnejší si stihli popri tejto práci vyrobiť aj niekoľko papierových vianočných dekorácií.

Deti nám opäť raz svojimi výtormi potvrdili, že detskej fantázii a kreativite sa medze nekladú a neraz predčia naše očakávania. Veľká vďaka všetkým, ktorí sa podieľali na príprave a priebehu akcie i samotným zúčastneným.

Mária L.

Dobrá Novina

Aj keď je to už nie prvý, ani druhý rok, čo koledujeme, vždy je to iné a predsa aj nové. Minimálne počasie:), ktoré tiež so sebou prináša vždy inú atmosféru.

Ako už vieme, pred „sviatočným dňom“ absolvujeme prípravy a stretnúť, dôležité pre správne fungovanie skupinky. Tento rok sme sa združili do štyroch skupín. Vďaka animátorom tieto skupinky mohli na sviatok sv. Štefana prísť do príbytkov v našej dedine.

Opäť ďakujeme za prijatie a otvorené srdce pre tento projekt. Vďaka všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do tohtoročnej Dobrej noviny. Vďaka za vyzbieranú sumu **2074 eur**.

Zuzana N.

